

Neprikosnoveni CeBIT – ponovo

KAKO SE PRIBLIŽE mart i vreme održavanja najvećeg IT sajma na svetu CeBIT, gotovo automatski se setim grafita na jednom beogradskom zidu:

„Bog je mrtav. Niče“, a ispod tih reči neko je dodao: „Niče je mrtav. Bog“.

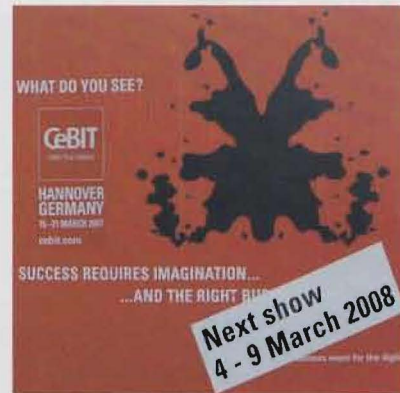
U krugovima IT profesionalaca, u to doba se uvek ponavlja priča o opadanju CeBIT-a, skoro izvesnom kraju te manifestacije u dogledno vreme i kako je „ovo možda jedna od poslednjih prilika da se ponovo sretnemo u Hanoveru“. Naravno, takve zle slutnje se nisu ostvarile i CeBIT svake godine zablista u punom sjaju. Dobro, dogodi se da neke velike kompanije odustanu od pojavljivanja na sajmu, ali njihovo mesto odmah popune neke druge, kao što je bivalo godina kada je na toj izložbi bila primetno veća gužva i onih koje nisu bile takve – u proseku, stari dobri CeBIT se ipak odlično drži.

Redovni posetioци ovog sajma često se s pravom žale da je to za njih znatan napor, pre svega fizički, s obzirom na to da treba prepešačiti zaista velika rastojanja, a temperaturni uslovi se neprestano menjaju – od prilično toplih hala do vetrovitog i hladnog prostora između njih. Međutim, teškoće s kojima se susreću „tehnomanijaci“ koji se odluču na ovaj put tu ne prestaju. Da bi se CeBIT u celini dobro sagledao, mora se poneti mnoštvo sprava: fotoaparati, video kamera, diktafoni, prenosivi računari, LDP – mobilni telefon se podrazumeva, a ko putuje automobilom poželjno je da ima i navigacioni uređaj. Sve te spravice, logično, zahtevaju punjače baterija, koji zauzimaju prilično mesta u prtljagu i dodaju mu na težini (u mom slučaju, dobra dva kilograma).

Pristup Internetu nam je ove godine bio olakšan – uz odličnu vezu u presretnu (žičanu i bežičnu), mobilni operateri su ponudili uslugu iznajmljivanja kartica formata PC Card, koje je omo-

gućavalo povezivanje na širokopojasni Internet po standardu EDGE ili UMTS. Cena najma i pristupa Mreži za sve dane sajma iznosila je oko sto evra.

Da je Internet nesporno postao glavno sredstvo komunikacije, svedoče i brojni računari predviđeni za ugradnju u automobile. Reč je o uređajima u mikrokućima koji se lako mogu ugraditi u auto, a

monitori se prave u raznim varijantama, od klasičnih TFT ekrana malih dimenzija do ekrana koji se ugrađuju u štitnik od sunca iznad vozačeve ili suvozačeve glave, ili pak u naslone za glavu prednjih sedišta da bi putnici na zadnjoj klupi mogli da vide prikaz. Za unos podataka služi majušna bežična tastatura ili se koristi ekran osetljiv na dodir. Naravno, ovakav PC sistem povezan je na širokopojasni mobilni Internet i nudi brojne mogućnosti, ne samo prikupljanje informacija tokom putovanja nego i gledanje filmova i slušanje muzike (MP3, Internet radio i sl.). Ukoliko se na ovakav računari poveže GPS prijemnik, onda se može koristiti i za putnu navigaciju. Samostalni

GPS uređaji, poput Garminovog Nuvija koji smo mi koristili za snalaženje na nemačkim autoputevima, u žiži su interesovanja. Po procenama koje smo imali prilike da čujemo, u ovoj godini je prodato preko dva miliona ovih sprava samo u Nemačkoj, a pretpostavke kažu da prodaja neće posustati.

U „parku budućnosti“ na CeBIT-u predstavljene su tehnologije koje bi trebalo da olakšaju svakodnevni život građana, kako u pogledu komunikacije tako i u oblasti lečenja. Sistem virtuelnih prodavačica je pobudio veliku pažnju. Reč je o velikim poluprovodnim ekranima koji liče na obične prozore – i predviđeni su za ugradnju kao prozorska stakla, a na njima se pojavljuje lik animirane prodavačice. S njom se komunicira dodiranjem („prozor“ je osetljiv na dodir), dok ona odgovara glasom.

Iako bi se CeBIT najlakše mogao opisati kao sajam tehnološke budućnosti, sasvim je jasno da on počiva na velikom novcu – o tome najbolje svedoči Roršahova mrlja što je vidite na ovoj stranici. Na najvećem sajmu IT opreme, po tradiciji, i naša zemlja je imala svoj štand. U tehnološkom svetu su svake godine uočljive krupne promene, pa bi bilo dobro da se modernizuje i način na koji se Srbija predstavlja. Nažalost, naš izložbeni prostor delovao je skromno i nekako mračno, te je u hali u kojoj je sve bleštalo od svetla ostao gotovo neprimećen. Ukoliko želimo da makar mali deo novca koji se obrće na CeBIT-u stigne i u naše firme, morali bismo se potruditi da sledeće godine srpski štand izgleda mnogo bolje i savremenije. ■

Relja Jović je glavni i odgovorni urednik časopisa Mikro. Njegove uvodne reči pročitajte na adresi www.mikro.co.yu/arhiva/relja.